

- 4) Czy obywatelce państwa trzeciego posiadającej dokument pobytowy dla rezydentów długoterminowych z nieograniczonym okresem ważności, która wjechała do Niemiec z Włoch i która ma stałe i regularne dochody, można zarzucić, że nie przedstawiła dowodu potwierdzającego posiadanie odpowiednich warunków mieszkaniowych, chociaż Niemcy nie skorzystały z upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2003/109, a skierowanie tej obywatelki państwa trzeciego do mieszkania socjalnego było konieczne tylko dlatego, że dopóki nie posiada ona żadnego dokumentu pobytowego zgodnie z § 38a AufenthG, to nie jest jej wypłacany zasiłek na dziecko?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 31 grudnia 2021 r. Endesa Generación S.A./Tribunal Económico Administrativo
Central**

(Sprawa C-833/21)

(2022/C 138/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Endesa Generación S.A.U

Druga strona postępowania: Tribunal Económico Administrativo Central

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy hiszpańskie przepisy krajowe ustanawiające podatek od węgla wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej są zgodne z art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2003/96/WE (¹), jeżeli – pomimo wskazania, że ich celem jest ochrona środowiska – cel ten nie znajduje odzwierciedlenia w strukturze podatku, a dochody z niego są przeznaczone na finansowanie kosztów systemu elektroenergetycznego?
- 2) Czy można uznać, że cel związany z ochroną środowiska znajduje konkretny wyraz w strukturze podatku poprzez fakt, iż stawki podatku są ustalane w odniesieniu do wartości opałowej węgla wykorzystywanego do wytwarzania energii elektrycznej?
- 3) Czy cel związany z ochroną środowiska zostaje osiągnięty przez sam fakt, że podatki są nakładane na niektóre produkty energetyczne pochodzące z nieodnawialnych źródeł energii oraz że wykorzystanie tych produktów energetycznych, które są uważane za mniej szkodliwe dla środowiska, nie podlega opodatkowaniu?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. 2003, L 283, s. 51)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Graz
(Austria) w dniu 6 stycznia 2022 r. – Staatsanwaltschaft Graz/MS**

(Sprawa C-16/22)

(2022/C 138/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Graz

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Staatsanwaltschaft Graz

Druga strona postępowania: MS

Inny uczestnik: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 2 lit. c) ppkt i) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że za „organ sądowy” i „organ wydający” w rozumieniu tych przepisów należy uznać również niemiecki urząd skarbowy do spraw przestępstw podatkowych i dochodzeń podatkowych, który na podstawie przepisów krajowych jest upoważniony do wykonywania praw i obowiązków prokuratury w odniesieniu do określonych przestępstw?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. 2014, L 130, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 12 stycznia 2022 r. – DV/Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnija osiguritelen institut – Wielkie Tyrnowo

(Sprawa C-30/22)

(2022/C 138/21)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu głównym: DV

Strona przeciwna w postępowaniu głównym: Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnija osiguritelen institut – Wielkie Tyrnowo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 30 ust. 2 w związku z art. 30 ust. 1 lit. a) Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwanej dalej „umową”) należy interpretować w ten sposób, że osoby wskazane w drugim z tych postanowień są objęte podmiotowym zakresem stosowania art. 31 ust. 1 tej umowy, jeśli bez przerwy były one równocześnie zarówno obywatelami tego samego państwa członkowskiego, jak i podlegały ustawodawstwu Zjednoczonego Królestwa przez cały okres przejściowy, lub należy interpretować w ten sposób, że osoby określone w art. 30 ust. 1 lit. a) tej umowy są objęte podmiotowym zakresem stosowania art. 31 ust. 1 wyłącznie, gdy wykonują pracę najemną na terytorium Zjednoczonego Królestwa w chwili zakończenia okresu przejściowego lub po tym okresie?
- 2) Czy art. 30 ust. 2 w związku z art. 30 ust. 1 lit. c) umowy należy interpretować w ten sposób, że osoby wskazane w tym drugim postanowieniu są objęte podmiotowym zakresem stosowania art. 31 ust. 1 tej umowy, jeśli osoby te w charakterze obywateli Unii bez przerwy przez cały okres przejściowy przebywały wyłącznie na terytorium Zjednoczonego Królestwa, podczas gdy równocześnie z powyższym przez cały ten okres przejściowy do chwili jego upływu podlegały ustawodawstwu tego samego państwa członkowskiego, lub należy interpretować w ten sposób, że osoby określone w art. 30 ust. 1 lit. c) tej umowy nie są objęte podmiotowym zakresem stosowania art. 31 ust. 1, gdy przestały przebywać na terytorium Zjednoczonego Królestwa po upływie okresu przejściowego?
- 3) Na wypadek gdyby wykładnia art. 30 ust. 2 w związku z art. 30 ust. 1 lit. a) i c) umowy prowadziła do wniosku dotyczącego niemożności stosowania tych postanowień do okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym ze względu na przerwę w pobycie na terytorium Zjednoczonego Królestwa obywatela Unii po upływie okresu przejściowego, czy z wykładni art. 30 ust. 4 w związku z art. 30 ust. 3 tej umowy wynika, że osoby przebywające lub pracujące w państwie przyjmującym lub w państwie miejsca zatrudnienia nie są już objęte zakresem stosowania art. 31 ust. 1, jeśli ich stosunki prawne jako osób zatrudnionych (pracowników) zostały zakończone i w wyniku tego utraciły one prawo pobytu i opuściły terytorium państwa miejsca zatrudnienia, odpowiednio państwa przyjmującego, po upływie okresu przejściowego, lub postanowienia te należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie określone w art. 30 ust. 4 dotyczy prawa pobytu lub prawa do pracy wykonanych po upływie okresu przejściowego – przy czym bez znaczenia jest, kiedy następnie prawa te wygasły, jeśli istniały po upływie tego okresu przejściowego?